

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Jitky Zavřelové a Mgr. Jana Čížka v právní věci

žalobce: J. S.,
bytem X,
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně,
se sídlem Legerova 148, Kolín,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2018, č. j. 159592/2015/KUSK,
sp. zn. SZ_159592/2015/KUSK/2,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce napadl žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), shora označené

rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“) a domáhal se jeho zrušení. Žalovaný tímto rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu B. (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 26. 11. 2015, č. j. MUBN/61607/2015-ML. Správní orgán I. stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), uvedeným rozhodnutím zamítl námitku žalobce proti záznamu bodů do registru řidičů jako neodůvodněnou a potvrdil provedený záznam 12 bodů do registru řidičů ke dni 8. 9. 2015.

2. Dle žalovaného bylo spolehlivě prokázáno, že žalobce dosáhl ke dni 8. 9. 2015 celkového počtu 12 bodů zaznamenaných v registru řidičů. Jednotlivé body byly žalobci zaznamenány v souladu s § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu a rozhodnutí bylo vydáno na základě spolehlivě zjištěného stavu věci. Správní orgán I. stupně rozhodl správně a plně v souladu s platnými právními předpisy.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

3. Žalobce namítl, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal odvolací důvody. V odvolání žalobce napadl způsobilost podkladů, na základě kterých byly zaznamenány body do jeho evidenční karty, avšak žalovaný konstatoval, že není na místě se touto otázkou vůbec zabývat. Z rozhodnutí Krajského úřadu M. k., na které žalobce odkázal, je přitom zřejmé, že posuzování způsobilosti jednotlivých rozhodnutí v blokovém řízení při rozhodování o námitkách proti jejich záznamu je běžnou správní praxí. Žalobce poukázal na zásadu legitimního očekávání, podle níž by měla u čtrnácti krajských úřadů v České republice existovat srovnatelná rozhodovací praxe. Je nepřípustné, aby též správní orgán s odlišnou místní působností rozhodoval diametrálně odlišně, neboť je tím narušována zásada rovnosti před zákonem.
4. Žalobce dále namítl, že jednotlivé podklady jsou nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Odmítl názor žalovaného, že není na místě je přezkoumávat. Rovněž odmítl, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení, že žalobce spáchal přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Takové oznámení není dostatečným důkazem a je třeba je vždy podložit i příslušným rozhodnutím. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo zvlášť správního orgánu. Žalobce souhlasil s tím, že blokové řízení a rozhodnutí v něm vydané mají svá specifika. Ta nicméně nemohou omluvit zjevné nedostatky v rozhodnutích. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. To, že žalobce pokutový blok podepsal, neznamená, že potvrdil jeho úplnost a správnost. Na to musí dbát správní orgán, jehož povinnosti nelze přenášet na přestupce, který je nadto zpravidla právním laikem. Žalobce vytýká pokutovým blokům ze dne 8. 9. 2015, 13. 5. 2015, 5. 5. 2015, 4. 11. 2014 a 2. 10. 2014, že v nich je uvedena nedostatečně konkrétní a individualizovaná právní kvalifikace přestupků.
5. Žalobce zpochybnil způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizovaná jednání vůbec vymezeny. Není tedy bez důvodných pochybností patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39.

6. Žalobce namítl, že napadeným rozhodnutím došlo k porušení principů dobré správy, a to zejména jde-li o rychlost řízení, neboť žalovaný nepostupoval v souladu s lhůtami stanovenými zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). V situaci, kdy bylo napadené rozhodnutí vydáno až po uplynutí tří let od dosažení 12 bodů, lze pochybovat o výchovném účinku uložené sankce.
7. Žalovaný se nejprve obecně vyjádřil k řízení o námitkách, které proběhlo a jehož výsledek žalobce u soudu napadá. Žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně zkoumá u podaných námitek pouze to, zda záznam bodů do registru řidičů byl proveden na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010 – 65). Proto si správní orgán I. stupně vyžádal jako podklad pro přezkoumání oprávněnosti tvrzení žalobce pravomocné podklady pro zápis bodů do registru řidičů (rozhodnutí o přestupku a pokutové bloky). Správní orgán přezkoumal podklady pro zápis bodů, s námitkami se řádně vypořádal, své závěry v rozhodnutí popsal a odůvodnil. V dané věci byly záznamy bodů provedeny v souladu s oznámením o uložení blokové pokuty podle zákona o silničním provozu se všemi zákonem předepsanými náležitostmi. Žalovaný uvedl, že v případě námitek proti zápisu bodů do registru řidičů podle § 119 zákona o silničním provozu provádí správní orgány pouze přezkum, zda byl zápis proveden na základě pravomocných rozhodnutí a zda byl počet bodů proveden v souladu se zákonem. Jiný postup by byl v rozporu s právními předpisy. Má za to, že se všemi odvolacími důvody se podrobně vypořádal v napadeném rozhodnutí. Obsahovou stránku pokutového bloku nelze posuzovat přísně (viz rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20).
8. Žalovaný zdůraznil, že se na žalobce přesouvá důkazní břemeno, pokud svým tvrzením zpochybní některý z důkazů (viz rozsudky NSS ze dne 22. 8. 2013, č. j. 1 As 45/2013 – 37, a ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013 – 35). Dále uvedl, že žalobce měl dostatek času domáhat se toho, aby byl nezákonný akt nahrazen jiným. Pokud zůstal nečinný, způsobil si nepříznivý důsledek svým vědomým chováním.
9. K námitce nezpůsobilosti podkladů žalovaný uvedl, že nebyla dostatečně konkrétně uplatněna ve správním řízení. Žalovaný se pokutovými bloky zabýval i přes obecné odvolací důvody. Uzavřel, že obsahovaly podpis žalobce, kterým s projednanými přestupky souhlasil.
10. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Dále žádal náhradu nákladů řízení v paušální výši za písemné úkony ve věci, neboť soudní přezkum není pokračováním správního řízení.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
12. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl soud povinen přihlédnout i bez námítka, neshledal.
13. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalovaný vyslovil souhlas s tímto postupem výslovně, žalobce udělil souhlas *implicitě*.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

14. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti relevantní pro rozhodnutí ve věci:
Dne 29. 9. 2015 správní orgán I. stupně doručil žalobci oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení ke dni 8. 9. 2015 a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.
15. Dne 6. 10. 2015 podal žalobce námitky proti provedenému záznamu bodů, a to proti veškerým záznamům, především proti tomu, kterým dosáhl 12 bodů. Dne 9. 10. 2015 doručil správnímu orgánu I. stupně námitky podruhé, doplnil, že při přezkumu žádá o přihlédnutí ke skutečnosti, že k výkonu zaměstnání potřebuje řidičský průkaz. Také ho potřebuje, protože se stará o maminku, která je v dlouhodobé pracovní neschopnosti.
16. Součástí spisu je výpis z bodového hodnocení řidiče a jednotlivá oznámení o uložení pokut: oznámení ze dne 11. 9. 2015 (vč. pokutového bloku ze dne 8. 9. 2015), oznámení ze dne 13. 5. 2015 (vč. pokutového bloku ze dne 13. 5. 2015), oznámení ze dne 6. 5. 2015 (vč. pokutového bloku ze dne 5. 5. 2015), oznámení ze dne 5. 11. 2014 (vč. pokutového bloku ze dne 4. 11. 2014), a oznámení ze dne 3. 10. 2014 (vč. pokutového bloku ze dne 2. 10. 2014).
17. Podle pokutového bloku ze dne 8. 9. 2015 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena občanským průkazem) uložena pokuta 300 Kč za přestupek podle „§ 125c 1f4, zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání – doba, místo a popis*“ je uvedeno: „X, dne 8. 9. 2015 v 16:55, ul. Č., X, P. 9, řidiči byla naměřena rychlost 65 km/h, povolená 50 km/h, po odečtení 62 km/h, § 18/4 zák. č. 361/2000 Sb.“. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části A pokutového bloku.
18. Podle pokutového bloku ze dne 2. 10. 2014 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena občanským průkazem) uložena pokuta 100 Kč za přestupek podle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání – doba, místo a popis*“ je uvedeno: „17:15 F. – O. F., P., užil vozidlo RZ: X a nebyl připoután bezpečnostním pásem dle § 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části A pokutového bloku.
19. Podle pokutového bloku ze dne 5. 5. 2015 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) uložena pokuta 200 Kč za přestupek podle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání - doba, místo a popis*“ je uvedeno: „Dne 5. 5. 2015 ve 22:55 hod. v ulici H. u B. M., řidič vozidla RZ X neměl za jízdy bezpečnostní pás, § 6/1a zák. č. 361/2000“. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části A pokutového bloku.
20. Podle pokutového bloku ze dne 4. 11. 2014 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) uložena pokuta 200 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f1, zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Doba, místo a popis přestupkového jednání*“ je uvedeno: „Dne 4. 11. 2014, v 16:55 hod., S. n. č. 25, P. 1, § 7 odst. 1 písm. c) – držel za jízdy tel. přístroj, RZ: X“. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části A pokutového bloku.

21. Podle pokutového bloku ze dne 13. 5. 2015 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena občanským průkazem a řidičským průkazem) uložena pokuta 100 Kč za přestupek podle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání - doba, místo a popis*“ je uvedeno: „*Dne 13. 5. 2015 v 5:20hodin, Č., ul. B., § 6/1a, z. č. 361/2000 Sb., řidič nebyl za jízdy připoután bezp. pásem, RZ: X.*“. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí čísti A pokutového bloku.
22. Správní orgán I. stupně vydal dne 26. 11. 2015 rozhodnutí č. j. MUBN/61607/2015-ML, kterým zamítl žalobcovu námitku a provedený záznam 12 bodů ke dni 8. 9. 2015 potvrdil. V odůvodnění uvedl, že důkazy, které nashromáždil, jednoznačně vyvrátily námitky žalobce. Provedl důslednou kontrolu záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče v návaznosti na seznam přestupků v souladu se zákonem o provozu na pozemních komunikacích. Uzavřel, že záznam je provedený v souladu se zákonem. Z toho důvodu shledal námitku nedůvodnou a zamítl ji.
23. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Dne 17. 1. 2018 vydal žalovaný napadené rozhodnutí.

Posouzení žalobních bodů

24. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
25. Jak vyplývá z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. V případě souhlasu obviněného z přestupku s jeho projednáním v blokovém řízení přebírá přestupce odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla přestupci udělena pokuta uvedená na pokutových blocích (viz rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 – 16).
26. Žalobce tak nemůže v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem namítat například, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 – 16). Správní orgány tudíž

postupovaly správně, pokud si v řízení o námitkách vyžádaly pokutové bloky vztahující se k záznamům, které žalobce zpochybnil (tato jejich povinnost ostatně vyplývá z rozsudku NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 – 76), a zaměřil se právě jen na přezkoumání toho, zda mají předložené pokutové bloky všechny náležitosti a zda byl žalobci započten správný počet bodů.

27. Náležitosti pokutového bloku jsou stanoveny v § 85 zákona o přestupcích. Podle odst. 4 citovaného ustanovení vyznačí oprávněná osoba na pokutovém bloku, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Podle odst. 3, nemůže-li pachatel zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty; převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí.
28. Na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V blokovém řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, kdy je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se závěrem o spáchání přestupku a s jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Rozhodnutí je v blokovém řízení nahrazeno pokutovým blokem. Konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání jsou přímo na místě vepsány do pokutového bloku vydaného Ministerstvem financí (§ 85 odst. 1 zákona o přestupcích). Podle rozsudku NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39, je v blokovém řízení přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku – má-li být způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče – musí být patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Nedostatky pokutového bloku nemusí vždy zakládat nezpůsobilost pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče (rozsudek Městského soudu v P. ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 A 8/2013 – 58).
29. Klíčovou součástí pokutového bloku (resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou) je podle rozsudku NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 – 81, podpis přestupce. Bez této náležitosti nelze pokutový blok pokládat za způsobilý k záznamu bodů, neboť až okamžik, kdy přestupce blok podepíše, je okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení. Konkrétně v této souvislosti Nejvyšší správní soud uvedl, že *„teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích. Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projevilo v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným.“*
30. Žalobce nejprve namítl, že žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitky, odmítl se zabývat způsobilostí jednotlivých pokutových bloků a tvrdil, že oznámení policie o spáchání přestupku je dostatečným dokladem. Z napadeného rozhodnutí je však zřejmé, že se žalobce mylí. Již správní orgán I. stupně si od policie vyžádal pokutové bloky vztahující se

k záznamům, které žalobce zpochybnil, přičemž jejich náležitostmi se žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí zabýval. Uvedl, že vyžádané pokutové bloky obsahují všechny zákonné náležitosti a vymezují, komu, kdy a za jaký přestupek byly pokuty uloženy. Žalovaný tedy způsobilost pokutových bloků posoudil a dospěl k závěru, že jsou způsobilým podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Rozhodnutí žalovaného tudíž nelze považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (nevypořádání odvolací námitky). Postup žalovaného, pokud jde o rozsah otázek, kterým ve správním řízení věnoval pozornost, byl souladný se závěry shora uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudky uvedené v bodě 26th). Co do rozsahu přezkumu nespátňuje soud žádný rozdíl v postupu žalovaného a v postupu Krajského úřadu M. k., který žalobce ilustroval přiložením několika rozhodnutí v obdobných věcech. Žalobní bod je nedůvodný.

31. Žalobce namítl, že jednotlivé pokutové bloky nebyly způsobilé pro zápis bodů do evidenční karty řidiče, neboť z kusých záznamů na jednotlivých blocích není jasné, o jaký přestupek se jedná (jaká je jeho přesná právní kvalifikace), jakou povinnost žalobce porušil, zda byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty, kdy a kde konkrétně k přestupku došlo. Soud přezkoumal pokutové bloky, přičemž neshledal důvod odchýlit se od právního názoru Nejvyššího správního soudu vysloveného v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39, ve kterém soud uvedl: *„Dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní stupeň přísnosti v tom směru, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. [...] S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro zápis bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích, který stanoví porušenou povinnost.“* Shodně viz též rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20.
32. Vůči všem pokutovým blokům žalobce uplatnil shodné námitky, že rozhodnutí obsahuje chybnou právní kvalifikaci, kterou není možné přezkoumatelným způsobem určit, není z něj jednoznačně seznatelné místo spáchání přestupku a z popisu přestupkového jednání jednoznačně nevyplývá, čeho se měl žalobce dopustit. Dále pak, že ve všech pokutových blocích je v kolonce pro uvedení právní kvalifikace chybně uvedena právní kvalifikace přestupkového jednání.
33. Soud ve vztahu ke všem pokutovým blokům předesílá, že z nich plyne, že se žalobce dopustil přestupků na pozemní komunikaci, a to jako řidič vozidla. Lze ostatně předpokládat, že pakliže by se žalobce domníval, že jednání, pro které byl sankcionován, se

dopustil mimo pozemní komunikaci, nesouhlasil by s uložením pokuty v blokovém řízení a pokutový blok nepodepsal.

34. Z pokutového bloku ze dne 8. 9. 2015 vyplývá, že žalobce (RZ X) dne 8. 9. 2015 v 16:55 hodin v ulici Č., X, v P. 9 překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci, neboť jel rychlostí 65 km/h (62 km/h po zohlednění nepřesnosti měřicího zařízení) v místě, kde je nejvyšší povolená rychlost 50 km/h, čímž porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c 1 f 4“ zákona o silničním provozu není sice precizní, ale je zcela srozumitelná. Do připravené kolonky by se podrobnější citace právního předpisu ani nevešla, nelze proto vytýkat rozhodujícímu orgánu, že použil zkratku. Ačkoliv se nejedná o precizní citaci zákonného ustanovení, není pochyb o tom, jak bylo jednání právně kvalifikováno. K přijatelnosti užití obdobných zkratk právních předpisů soud odkazuje na argumentaci v bodě 31st shora. Popis skutku je také dostatečný. V pokutovém bloku je uvedeno „*rychlost 65 km/h, povolená 50 km/h, po odečtu 62 km/h*“, z čehož je jasné seznatelné, že žalobce porušil povinnost dodržet maximální povolenou rychlost a o kolik povolenou rychlost překročil. Označení místa spáchání přestupku pokládá soud za přesné a plně dostačující. Pokutový blok je podepsán žalobcem. Pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
35. Z pokutového bloku ze dne 13. 5. 2015 vyplývá, že žalobce dne 13. 5. 2015 v 5:20 hodin v ulici B., porušil povinnost stanovenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1k“ zákona o silničním provozu není sice precizní, ale je zcela srozumitelná. Do připravené kolonky by se podrobnější citace právního předpisu ani nevešla, nelze proto vytýkat rozhodujícímu orgánu, že použil zkratku. Ačkoliv se nejedná o precizní citaci zákonného ustanovení, není pochyb o tom, jak bylo jednání právně kvalifikováno. K přijatelnosti užití obdobných zkratk právních předpisů soud odkazuje na argumentaci v bodě 31st shora. Popis skutku je také dostatečný. V pokutovém bloku je uvedeno „*řidič nebyl za jízdy připoután bezp. pásem*“, z čehož je jasné seznatelné, že žalobce porušil povinnost být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Označení místa spáchání přestupku pokládá soud za plně dostačující. Pokutový blok žalobce stvrdil svým podpisem, je proto způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
36. Z pokutového bloku ze dne 5. 5. 2015 vyplývá, že žalobce dne 5. 5. 2015 v 22:55 v ulici H. v obci M. nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil povinnost stanovenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1k“ zákona o silničním provozu není sice precizní, ale je zcela srozumitelná. Do připravené kolonky by se podrobnější citace právního předpisu ani nevešla, nelze proto vytýkat rozhodujícímu orgánu, že použil zkratku. Ačkoliv se nejedná o precizní citaci zákonného ustanovení, není pochyb o tom, jak bylo jednání právně kvalifikováno. K přijatelnosti užití obdobných zkratk právních předpisů soud odkazuje na argumentaci v bodě 31st shora. Popis skutku je také dostatečný. V pokutovém bloku je uvedeno „*řidič vozidla ... neměl za jízdy bezpečnostní pás*“, z čehož je jasné seznatelné, že žalobce porušil povinnost být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Označení místa spáchání přestupku pokládá soud za plně dostačující. Pokutový blok žalobce stvrdil svým podpisem, je proto způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
37. Z pokutového bloku ze dne 4. 11. 2014 vyplývá, že žalobce dne 4. 11. 2015 na S. n. č. 25 v P. držel v ruce telefonní přístroj. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f)1“ zákona o silničním provozu není sice precizní, ale je zcela srozumitelná. Do připravené kolonky

by se podrobnější citace právního předpisu ani nevešla, nelze proto vytýkat rozhodujícímu orgánu, že použil zkratku. Ačkoliv se nejedná o precizní citaci zákonného ustanovení, není pochyb o tom, jak bylo jednání právně kvalifikováno. K přijatelnosti užití obdobných zkratk právních předpisů soud odkazuje na argumentaci v bodě 31st shora. V tomto případě je snižená čitelnost popisu konkrétního skutku v důsledku rukopisu zasahujícího policisty. Nicméně z kombinace ostatních údajů, které jsou čitelné bez větších obtíží, je zřetelné, kdo přestupek spáchal, kde se tak stalo a jakou zákonem stanovenou povinnost tím porušil. Žalobce proti všem pokutovým blokům uvedl shodné námitky. Tyto námitky nikterak nekonkretizoval pro jednotlivé bloky bez ohledu na jejich čitelnost. Nadto žalobce pokutový blok stvrdil svým podpisem. Soud proto uzavřel, že žádná ze žalobcem uvedených obecných a kusých námitek není důvodná. I tento pokutový blok je proto způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

38. Z pokutového bloku ze dne 2. 10. 2014 vyplývá, že žalobce v 17:15 hodin v ulici F. u o. c. F. v P. užil vozidlo RZ X a nebyl připoután bezpečnostním pásem dle § 6 odst. 1 písm. a) silničního zákona. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1k)“ zákona o silničním provozu je zcela srozumitelná. Do připravené kolonky by se podrobnější citace právního předpisu ani nevešla, nelze proto vytýkat rozhodujícímu orgánu, že použil zkratku. Ačkoliv se nejedná o precizní citaci zákonného ustanovení, není pochyb o tom, jak bylo jednání právně kvalifikováno. K přijatelnosti užití obdobných zkratk právních předpisů soud odkazuje na argumentaci v bodě 31st shora. Popis skutku je naprosto dostatečný. Označení místa spáchání přestupku pokládá soud za přesné a plně dostačující. Pokutový blok žalobce stvrdil svým podpisem, je proto způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
39. Soud shrnuje, že žalobní námitky vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem napadených pokutových bloků nejsou důvodné. Co se týká žalobcem předložených rozhodnutí Krajského úřadu M. k. z roku 2014, konstatuje soud, že hodnocení pokutových bloků po obsahové a formální stránce bylo silně formalistické. Soud je přesvědčen, že takový přístup je v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, která zapovídá pokutové bloky posuzovat rigidně a naopak zavazuje správní orgány, je-li v celkovém kontextu povaha přestupku srozumitelná, akceptovat v pokutových blocích i stručné a zkratkovité formulace. Tento názor přitom Nejvyšší správní soud vyslovil již v rozsudcích ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20, ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39, a ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016 – 47. S žalobcem lze souhlasit potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost všech před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet, a respektovat závěry v ní vyslovené i v případě, kdy nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Chybný postup jiného správního orgánu nemůže vyústit v požadavek žalobce, aby i žalovaný, který postupoval v souladu se zákonem a judikatorní praxí, postupoval rovněž chybně. Takový postup by byl zcela kontraproduktivní. Naopak je namístě, aby se kultivovala správní praxe těch správních orgánů, které nerespektují závěry dosud vyplývající z judikatury.
40. Dále žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových bloků schválil jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém řízení. Spatřuje v tom snahu přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na něj, který je na rozdíl od správního orgánu právním laikem neschopným rozeznat případné nesprávnosti. S tímto

názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podmíněno právě souhlasem žalobce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Podpisem pokutového bloku tak vlastně žalobce správnost pokutového bloku schvaluje (viz rozsudek NSS č. j. 6 As 67/2013 – 16). Vzhledem k tomu, že souhlas žalobce vyjádřený podpisem pokutového bloku je podmínka *sine qua non*, a teprve okamžikem podpisu pokutového bloku účastníkem je rozhodnutí vydáno (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 – 81), nelze tvrdit, že by podpis účastníka měl být jen bezvýznamnou formalitou. Naopak účastník blokového řízení svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. Pokud má účastník řízení být i jen pochybnosti, zda jsou údaje uvedené v pokutovém bloku správné (např. přestupek se vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně právně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový blok podepsat (viz rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2018, č. j. 3 As 82/2017 – 24). V praxi zřejmě bude spíše docházet k tomu, že oprávněná osoba vůbec nevyplní pokutový blok, zjistí-li, že účastník není ochoten věc řešit v blokovém řízení. Přesto není vyloučeno, že přestupce odmítne podpis pokutového bloku až po jeho vypsání oprávněnou osobou, tedy odmítne poskytnout souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. V takové situaci nebude vydáno rozhodnutí v blokovém řízení, neboť to je vydáno až podpisem účastníka, přičemž přestupek bude třeba řešit ve správním řízení. V souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy že práva svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal pokutový blok, přestože by s jeho obsahem nesouhlasil nebo mu vůbec neporozuměl anebo měl pochybnosti o správnosti údajů. Podepsal-li žalobce pokutový blok, přestože měl údajně za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později tvrzená výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku pro zápis bodů do karty řidiče.

41. Žalobce dále namítá, že žalovaný postupoval v rozporu se zásadami dobré správy, neboť nedodržel lhůty pro vydání rozhodnutí, přičemž poukazuje na skutečnost, že mezi dosažením 12 bodů a vydáním napadeného rozhodnutí uplynuly tři roky. Žalobci lze dát za pravdu potud, že lhůty pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 71 odst. 3 správního řádu byly (zejména v řízení před žalovaným) podstatně překročeny, tedy rozhodnutí správních orgánů nebyla vydána ve lhůtě 30 dnů, resp. ve složitějších věcech 60 dnů od zahájení řízení. Překročení lhůt pro vydání správního rozhodnutí je jistě vadou řízení, nikoli však takovou, která by měla vliv na zákonnost rozhodnutí a v důsledku které by bylo třeba žalobou napadené rozhodnutí zrušit, neboť nedodržení lhůty stanovené správním řádem pro vydání rozhodnutí nemůže samo o sobě nikterak ovlivnit zákonnost rozhodnutí ve věci samé, tj. zákonnost závěrů, k nimž správní orgán dospěl při posouzení skutkových zjištění po právní stránce (viz rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 9 As 138/2013 – 84). Soud podotýká, že nebyl-li žalobce v průběhu řízení spokojen s jeho délkou, mohl požádat nadřízený správní orgán, aby učinil opatření na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 80 správního řádu, a v případě, že by i nadřízený správní orgán byl pasivní, mohl žalobce podat žalobu na ochranu proti nečinnosti.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

42. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
43. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovaný, který byl naopak plně

úspěšný, požadoval přiznat náhradu hotových výdajů v paušální výši za písemné úkony ve věci. Podle ustálené judikatury správních soudů však lze procesně úspěšnému správnímu orgánu přiznat náhradu pouze takových nákladů řízení, které přesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 – 47). V daném případě však žalovaný netvrdil, že mu vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a ani z obsahu soudního spisu takové náklady nevyplývají. Soud proto žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. listopadu 2019

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu